

[Bjerré.]

blive nødt til at idømme Straf for efter dette Lovforslag, og jeg er derfor meget tilfreds med, at kun Fængsel er taget med.

Jeg har i og for sig heller ikke noget mod, at Anken er fri i dette Forslag, men der opstaar derved den Mærkværdighed, at nu kan man anke en Dom paa indtil 4 Aar efter dette Lovforslag, medens en Dom, der er idømt efter det første Straffelovstillæg, ikke kan ankes, medmindre den lyder paa mindst 10 Aar. Det kan forekomme mærkeligt og kan maaske være vanskeligt for Folk at forstaa. Jeg forstaaer i og for sig godt, at det kan være vanskeligt for den højtærede Justitsminister at lave det om, idet der allerede er afsagt Domme efter det første Straffelovstillæg, men jeg tror, det havde været det rigtigste.

Hvorvidt Behandlingen her i Landstinget vil medføre Ændringer i Lovforslaget, skal jeg ganske lade staa hen, men jeg kunde have Lyst til at gøre endnu et Par Bemærkninger. Jeg nævnte før, at vi bevægede os paa Grænsen af det straffemæssigt forsvarlige, og jeg vil derfor allerede nu gøre opmærksom paa, at Vedtagelsen af dette Lovforslag vil medføre Undersøgelser i et meget stort Antal Sager, der enten ikke vil medføre Tiltale eller medføre Frifindelse, og jeg haaber meget, at den højtærede Justitsminister vil gøre sit til at værgø Domstolene og Anklagemyndigheden mod uberettiget Kritik her. Jeg nærer paa Forhaand ingen Tvivl om, at det vil ske, men jeg bemærker det kun, for naar man er nede paa det Punkt, hvor det er tvivlsomt, om der skal straffes eller ikke, vil der være mange Tilfælde, hvor man foretager Undersøgelser, og hvor der ikke sker mere. Dette medfører et meget betydeligt Arbejde for Anklagemyndigheden og dermed en anden kedelig Ting, og det er, at Anklagemyndigheden, hovedsagelig Politiet, i lange Tider vil være saa stærkt optaget af disse Undersøgelser, at det efter min Formening vil medføre et utvivlsomt Skaar i den almindelige Retssikkerhed, idet det selv med den yderste Anspændelse af Politiets og Retternes Personale ikke vil være muligt at foretage de nødvendige Retsskridt i det Omfang, Retssikkerheden kræver. Særlig vil jeg henlede Opmærksomheden paa Forholdene i Sønderjylland, hvor det er saadan, at der er et omtrent lige saa stort Antal ekstraordinære Sager som i København, men hvor det har været umuligt at sætte nævneværdigt ekstra Personale ind. Jeg vil lige nævne et Par Tal fra min egen

Politikreds, som straffemæssigt er en meget lille Politikreds; det er Grænsen, der gør det. Vi har i denne Kreds allerede i Løbet af de godt 3 Maaneder haft det samme Antal Sager, som vi plejer at have paa 1 Aar, og vi har haft et Antal anholdte i Retten paa 674 Personer, det vil sige, at vi har haft fire Gange saa mange anholdte, som vi plejer, og vi har ikke paa nogen som helst Maade kunnet faa Ekstrahjælp. Noget lignende gælder de øvrige sønderjyske Politikredse; det har været umuligt at faa den fornødne Hjælp. Naar dette Antal Sager hidtil har kunnet behandles uden Forøgelse af Personalet, skyldes det, at der er ydet et overordentlig stort og ansvarsbevidst Arbejde fra hele Politipersonalets Side. Jeg kunde maaske have Lov at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at det for hele Landets Skyld er nødvendigt, at netop Straffesagernes Behandling i Sønderjylland sker saa hurtigt og paa et straffemæssigt saa korrekt Grundlag som muligt. Jeg tror, det vilde være rigtigst, at man sørgede for, at der skaffedes den fornødne Bistand baade med Hensyn til Fuldmægtige til at møde i Retten og med Hensyn til Kriminalpoliti til at behandle Sagerne, saa at man ikke paa dette Punkt skulde staa tilbage for København, men tværtimod kunde komme foran.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og haaber, at der maa foregaa en nærmere Behandling i det Udvalg, som nu vil blive nedsat.

Malchau: Der er jo intet her i Verden, der er fuldkomment, og det er da ogsaa Aarsagen til, at vi nu har et Lovforslag som det foreliggende til Behandling. Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa en videre Udbygning, eller maaske er det bedst at kalde det for en Underbygning af Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 med det Formaal ogsaa at kunne ramme de Overtrædere, der vel er strafværdige, men hvis Forseelse dog ikke er af saa alvorlig Karakter, at de falder ind under det nævnte Straffelovstillæggs strenge Straffebestemmelser. Det er et Supplement til og en Uddybning af Bestemmelserne om Værnemageri i Straffelovstillægget af 1. Juni 1945.

Da Straffelovstillægget var til Behandling her i Rigsdagen i Slutningen af Maj Maaned, ytrede der fra flere Sider Bænknelighed ved den høje Minimumsstraf paa 4 Aars Fængsel, som formentlig kunde føre til, at der enten slet ikke rejstes Til-